



# Když **ALPY** promluví

Heiligenblut am Großglockner. Tak se jmenuje malebný horský kout Rakouska, kde budete mít **LEDOVCE NA DOSAH** i teď v létě.

TEXT: MARTHA HÄCKL / FOTO: ARCHIV AUTORKY

Naše auto se s námahou škrábe do kopců, když si venku všimnu něčeho neuvěřitelného - vedle nás se do hor drápe postarší pán. Vlastní sílou. Šlape na kole. Je mu minimálně 70 let, spíš víc! A ještě se u toho směje. Jako by to bylo odpolední šlapání na pražské Letné.

## Peter a ledové království

Vypadá to tady jako kraj nesmrtečných sportáků. Jako by snad v těchto horách byli lidé záračně nabíjí nějakou nekonečnou energii.

Na ledovci Pasterze dostáváme na nohy mačky, do rukou cepíny a jdeme. Samozřejmě nikoli samy, to by se na ledovci rovnalo sebevraždě. Naším horským vůdcem je Alpani ošlehaný Peter - 72 let.

Klidný hlas, pevný krok, v očích husté lemovaných vráskami jiskry. Už půl století vodí lidi po tomhle ledovci, ví o něm všechno a jeho nadšením je nakažlivé. Každý náš krok chváří, každé zaváhání klidně odbude slovy: „Led vás přijme, jen mu musíte důvěřovat.“ Jako bonus krmíme sviště, ti malí převítí jsou tady snad ochočeni.

A pak přijde chvíle, na kterou jen tak nezapomeneme - Peter nás zastaví u vodopádu z tajchů ledu a řekne: „Dámy, dvě minuty ticha. Jen vy a hory.“ Po sledchne a... Je to magické! Hory opravdu mluví, když člověk přestane.

Po celém dni v horách se jedné z nás nečekaně, zato naprosto totálně rozpadnou pohorky. Osvědčené boty, které toho zažily hodně, řekly své poslední

Sbohem. Co teď, když nás druhý den čeká výšlap k soutěse Raggaschlucht?

Máme štěstí. „Tady v horách si pomáháme,“ říká místní horal a vede nás do nejbližší z řady půjčovne špičkové horské výbavy. A tak naše kamarádka druhý den vyrazí v perfektně vyšlapaných pohorkách a může spolu s námi obdivovat soutěsku, kterou ledovcová voda během tisíců let vysoustružila ve skále.

## Ledová výzva s modrou odměnou

Musíme tu vodu okusit úplně zblízka. Další den vyplouváme raftovat na řeku Möll. Slunce sice svítí, ale ranní teploty jsou i v létě v Alpách ostré a představa, že se vykoupeme v ledovcové vodě, nám nahání husí kůži.

Když dorazíme na místo, obavy ještě vzrostou - voda je divoká, nedávné deště zvedly hladinu, zrovna na zrušili zákaz splutí kvůli silnému proudu. Náš instruktor si nás s pobaveným úsměvem dobírá, že ho čeká první čistě dámská posádka v jeho kariéře.

Neopreny nás obejmou jako druhá kůže a po rychlé instruktaži nasedáme do raftu. Voda má 7 °C a v okamžiku, kdy do ní namočíme ruku s pádlem, mám pocit, že mi upadne. Ale ta barva! Ledovcová tyrkysová, tak sytá a zářivá, že by i malíři závidí zahodili štětce.

Proud nás umáší svižně. Občas máme pocit, že se raft řítí sám, ale jakmile přijdou peřeje a v našich očích se objeví strach, instruktor klidným, ale důrazným hlasem vydá povel - a všechno hladce zvládneme.

Na konci máme možnost smočít se komplet. Po hodině a půl v neoprenu na letním alpském slunci je to vítané osvěžení. A stejně tak přijde velmi vhod závěrečná grilovačka. Snad neprozradím nakonec příliš: holky po alpském raftingu snědí víc než celá mužská výprava dohromady.

 [vikend@mjdnes.cz](mailto:vikend@mjdnes.cz)